

la dinamització del comerç internacional passa pel Port de Barcelona

agents
reconeixen que
quest és un compromís
"amb Catalunya i amb la
resta de l'Estat, i no pas amb
el PP". Marcaran, per tant, un
abans i un després, també en
les relacions entre les dues
forces polítiques. Les
obsessions europees del
mateix Jordi Pujol no són pas
de fa tres dies...

V.S. Es diu de vostè, de vegades en
to crític, que està massa
obsessionat pel procés
d'unificació europea.

J.P. Estic més obsessionat per
Catalunya. Però és veritat que
sóc molt partidari de tot el
que contribueixi a la unitat
europea. Em ve de lluny. De
quan tenia disset anys. Algun
cop he arribat a definir-me
com un patriota europeu.

V.S. No era un bon moment per a
aquestes sensibilitats. ¿Què el va
fer sentir-se un europeista en un
moment tan delicat?

J.P. Diguem-ne, hostil?
entre coses. Una,
impactar

anar per aquest camí
hagué la Segona Guerra
Mundial, amb el daltabaix
posterior. Però, en canvi, ara
es fa el que
Coudenhove-Kalergi
reclamava. Val a dir que ho
feia amb un idealisme
excessiu. Però això no fou
obstacle, al contrari, perquè
la idea m'impactés.

V.S. ¿Només va influir en el seu
europeisme aquest llibre?

J.P. De jove, quasi
d'adolescent, jo era un
devorador de llibres
d'història, d'història en
general i d'història de la
cultura. I la història em feia
veure que, més enllà de la
cultura francesa, holandesa,
espanyola o catalana, hi
havia una cultura, més
encara, una civilització,
europea. Jo no he estat mai
antiamericà, gens ni mica.
Però he cregut sempre en una
identitat europea que havia
d'evitar ser engolida pels
Estats Units. Una altra cosa
que segurament em va ajudar
a ser europeista és que, des de
jove, he estat bastant
pregnat de cultura
francesa i de cultura
alemanya, i des de molt aviat
parlat aquestes dues

**I moral. Creia
que Europa és
una comunitat
de valors**

**Espanya ha viscut al
marge d'Europa a
causa de certes
opcions dominants a
la societat i al
pensament, que
Catalunya ha rebutjat**

llengües. M'he sentit feliç
recitant poemes de Goethe i
poemes de Ronsard.

V.S. Semblaria, per això que diu,
que el seu europeisme inicial era
més cultural que polític o
econòmic.

J.P. És veritat. Era molt
cultural i molt de consciència
històrica. I moral. Creia
crec, que Europa és una
comunitat de valors. Per
molt aviat fou també
El discurs de Church

M des nt"

it diferents. La primera,
què si ells, que venien a
com el mestre d'escola,
n massa aviat que no
a d'aquí, alguns països
aurien fet l'esforç que
fet. L'altra, perquè hi
a alemanys, i també
ndesos, que desitjaven
els països mediterranis
lessin en un primer
nent fora de l'euro.
en que els països
iterranis afeblirien la
a moneda, i per això no
olien donar gens ni mica
eixet. Però ara tot això ja
passat. Ara pràcticament
ro ja és un fet.

Malgrat alguns possibles

J.P. Mai les economes
UE havien conve
Mai els països
havien fet un
i tan reeixit d
financera. Pe
està vist que
ha perjudicat
occidental
evident q
diferència
dèficit d
del 3,2,
tendèr
L'imp
una v
els p
seg
dir
po
V.S.
J.P.
c